

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۷/۱۲/۱۰

پوهندوی آصف بهاند

للو، لלו

«LalloLallo»

(د ماشومانو له پاره ځانگړې کيسې)

لومړۍ برخه

«للو، للو، للو»

خوب دې درسي په ليمو

زرغونه ده بنه نجلۍ

ده تر ټولو گلالي

خبرې نه کوي بيديري

سبا گل غوندي وينيري

للو، للو، للو

خوب دې درسي په ليمو»

د ۲۰۱۷ کال د دسمبر په اتمه نيټه د بي بي سي له خوا په پښتو ژبه د ماشومانو له پاره د ځانگړو کيسو خپرېدل پيل شول. په دې باب بي بي سي پښتو داسې وليکل:

د پاڼو شمېره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خپر و لولئ

«سر له ننه هره جمعه به تر راتلونکو ۱۰ اوونیو پورې له بي بي سي د لولو په نامه ماشومانو لپاره ځانگړې کيسې خپرېږي.»

د کيسو دغه لړۍ له بي بي سي پښتو او دغه راز افغانستان کې له شمشاد ټلويزيون او پاکستان کې له مشرق ټلويزيونو کتلی شئ.

دغه لومړنۍ گڼه د زرغونې او شاپېرۍ کيسه ده.»

دا يو ډير اړين، په ځای او ښه عمل دی. زه د خپلې مقالې په پيل کې، د نوي نسل د روزلو د نهضت د يو لاروي او پلوي په توگه د دې پروگرام له جوړونکو، ليکونکو او خپرونکو نه مننه کوم، په ځانگړي ډول له اغلي «نجيبه ليمه» نه بيا، بيا مننه کوم چې دا کيسې ليکي او د ماشومانو او کوچنيانو له پاره يې، د دوی له خوبني سره سم په خپل خواره غږ کې اروي.

کله چې په ميډيا کې د دې خپروني لومړني خبرونه راښکاره شول، زه ډير خوشاله شوم، سمدلاسه په دې باب د يوې مقالې د ليکلو فکر راته پيدا شو، نو مې په لومړي سر کې دغه جملات وليکل:

په دې نږدې وختونو کې د بي بي سي پښتو له لوري د ماشومانو له پاره د کيسو ځانگړې خپرونه «**للو، لولو**» (LalloLallo) د ماشومانو له پاره ځانگړې کيسې» پيل کېدونکې ده. د دې پروگرام په مسؤلينو کې د پښتو آنلاين مشر اسمعيل ميخيل او د بي بي سي اکاډمي نړيوالو پانو مشري نجيبې لېمې نومونه ياد شوي دي. د دې زيرې له خپرېدو سره سم، د نوي نسل د روزلو ځينو پلويانو چې شمير يې بيخي لږ دي خپل نظريات څرگند کړل. د څو تنو نظريات را اخلم:

کريمه نعيمي داسې وليکل:»

<<للو لولو>>

د کوچنيانو لپاره کيسې چې نجيبې لېمې ليکي او وړاندې کوي يې - نن د بي بي سي تر خبري خپروني وروسته پر شمشاد ټلويزيون : په کوچنيانو يې ليدل مه هېرؤئ .»

بيا ثنا ساپي داسې وليکل:

«که خپل بچي او په کور کې ماشومان لري دا کيسې پرې گورئ. نجيبه جاني پرې ډېره خواري کړې ده .

#تعليم_فرض_دی @LiteratAfg#

په خپله نجيبه ليمه هم له بي بي سي سره په مرکه کې وويل او هم يې په خپله فيسبوک پاڼه کې د دې کيسو په باب وليکل:

«للو لولو، د ماشومانو لپاره د بي بي سي پښتو ځانگړې کيسې

هر جمعه پر بي بي سي پښتو پانو، شمشاد او مشرق ټلويزيون»

#LalloLallo# لولو PashtoChildrenStories#

ډير ژر له بي بي سي نه

دکوچنيانو له پاره د کيسو نوې لړۍ:

Starting soon! A new series of bedtime stories for children on BBC Pashto, Online and TV.

د دې پروگرام او د دې کيسو د شکل او محتوا په باب د بي بي سي او د دې کيسو ځينو مسؤلينو خپل نظريات داسې څرگند کړي دي:

«د بي بي سي افغان ځانگړې مشره مينه بکتاش يې په اړه وايي:

زموږ دغه نوې لړۍ د ماشومانو لپاره ده او هدف يې دا دی، چې دوی ترې خوند واخلي او زده کړه وکړي. دغه راز دا کيسې د ماشومانو د مېندو او پلرونو لپاره هم دي، چې هيلمن يوو زموږ خپروني په فعاله توگه وگوري، واورې او له محتوا يې برخمنې شي.

د دې پروژې مشر او د بي بي سي پښتو ډيجيټل ځانگړې ايډيټر اسمعيل ميخيل په دې اړه وايي:

د پانو شميره: له 2 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلپکنې د ليکنيزې بنې پاروالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ

پښتو ژبه کې د ماشومانو لپاره د دغه ډول مطالبو لړوالی له ورايه لیدل کېږي. له دغې نوي لړۍ سره چې په انځوریز او ویديويي بڼې په زړه پورې کیسې په کې وړاندې کېږي، مور هغو نویو مخاطبینو ته رسېږو چې له دغه ډول موادو لږ برخمن دي.

د لڼو لڼو لړۍ کیسې په اسانه، روانه او پسته ژبه ویل شوي دي. دغه کیسې نجیبي لېمې لیکلي چې د بي بي سي اکاډمی نړیوالو وېبپاڼو ایډیټره ده او له بي بي سي سره یې پښتو برخه کې د ژورنالېستي په توگه دنده پیل کړې وه. په دغو کیسو کې د رښتینولۍ، په لارو کوڅو کې د خونديتوب لارښوونو، لاس مینځلو او غاښونو پاکولو اهمیت په هکله خبرې شوي او دا له ماشومانو سره مرسته کوي، چې خپل شاوخوا چاپیریال ښه وپېژني. د کیسو لپاره انځورونه کابل میشتې ځوانې انځورگرې نسیمې محمدي کښلي دي، دغو خوځنده تصویرونو د کیسې ویلو پر مهال د نجیبي گړد چاپېره داسې چاپیریال جوړ کړی چې د ماشومانو لپاره خوندي او زړه وړونکی دی.»

د جگړې د سونامې او له هغې سونامې د رازیردلو ناخوالو په دایره کې، زموږ د ټولني د ډیرو وگړو، په تیره ماشومانو او کوچنیانو د ذهن په هر کونج او پېچومي کې، د وینې په هر څاڅکي کې، په کتلو او حرکاتو کې یې او لا په هر تنفس کې یې، تاوتریخوالی، وهل ټکول، وژل، د وسلې کارول، ویر او... له ورايه ښکارېږي او احساسېږي. د ټولو خلکو او په تیره ماشومانو او کوچنیانو له ذهن نه د دغو شیانو تورل، پاکول او لرې کول یوې سترې عاطفې ته اړتیا لري او دا عاطفه یوازې د ادبیاتو له لارې کیدای شي چې ماشوم ته، کوچني ته او نوي نسل ته ور ډالی شي. **اوس چې بي بي سي د ماشومانو له پاره د کیسو ویلو او وړاندې کولو دا لړۍ پیل کړې ده، ډیر امید دی چې دا هیله به پوره کوي او په معنوي لحاظ به د افغان ماشوم عاطفې لاسنیوی کوي.**

او س چې د یو وېشتمې پېړۍ د دویمې لسیزې په نیمایي کې د تکنالوژۍ له دومره امکاناتو سره ژوند کوو، نولازمه ده چې هغه قلموال چې د کوچنیانو د ادبیاتو په باب فکر کوي او څه تخلیقي، داسې څه دي ولیکي چې هغه د کوچنیانو له پاره د درک او پوهیدو وړ وي، یعنی ساده او د هغوی په ژبه لیکل ورته وکړي. هغه لیکوال او شاعران چې کوچنیانو ته څه لیکي، باید د کوچنیانو دنیا ته ور ننوزي، ځان هلته احساس کړي، کوچنی درک کړي او بیا د هغه له غوښتنو سره سم قلم وچلوي او داسې څه ورته ولیکي چې کوچني ته د اوسنۍ زمانې له غوښتنو او پوښتنو سره سم څه ورکړي، هغه څه ورکړي چې د کوچني په راتلونکي ژوند کې له هغه سره د لارښود په ډول مرسته وکړي.

ما ولیدل او گورم یې، له هغې ورځې چې زه په ښه او بد پوه شوی يم، له هغې ورځې مې چې قلم چلول زده کړي دي، په تیره بیا له هغې ورځې مې چې د کوچنیانو په باب، د هغوی د روزنې په باب او د هغوی د دنیا او ادبیاتو په باب فکر کړی؛ مور ډیر وخت او امکانات له لاسه ورکړي دي چې اوس یې په ارزښت پوه خلک، حسرت او افسوس کوي، خو تش حسرت او افسوس کول څه گټه نه کوي. مور باید له اوسنیو امکاناتو او ټولو تجربو څخه استفادې وکړو، په خپله کورنۍ او ټولنه کې ماشومان او کوچنیان وپېژنو، د هغوی روان او دنیا درک کړو او د نوي زمان له غوښتنو سره سم هغوی ته د کوچنیانو د ادبیاتو په نامه داسې څه ولیکو چې کوچني د خیال او هوس له نړۍ نه ورو- ورو را وباسو او ده په ژوند کې د راتلونکي نړۍ نه یې خبر کړو.

مور باید له کوچنیانو سره په خپل چلن کې ژور بدلون راولوو. په ډیرو افغان کورنیو کې ماشومان په ډار او تهدید ویده کولو ته اړ ایستل کېږي، چې دا د هغه په ذهن او راتلونکي ژوند باندې ژور منفي اثر بریښي. هغه ته باید د خوب په وخت کې کیسې و ویل شي یا ولوستل شي، خو زموږ په ټولنه کې ډیری کورنۍ د خراب اقتصاد له کبله، د سواد د نشتوالي له کبله او د نه پوهیدني په وجه ماشوم باندې د خوب په وخت کې نه یوازې پټکي کوي، بلکې د راتلونکي ورځې د جبري فزیکي کار او نویو ستونزو یادونه هم ورته کوي او کوچني د ستونزو له یوه درانه بار، روحي فشار، تشویش او ډار سره ویده کېږي.

په پرمخ تللو هیوادونو کې د ماشوم د پالنې، روزنې، خوب خوراک او هر څه له پاره امکانات برابر دي او له پروگرام سره سم تطبیقېږي هم. په دې دلیل چې د ټولني د پوهې کچه او د کورنیو او میندو پلرونو د پوهې سطحه لوړه ده. کوچني پیژني درک کوي یې او هر هغه څه چې ورته اړین دي، هغسې یې ورته برابروي او هماغسې ورسره کوي، خو زموږ په هیواد کې او زموږ په ټولنه کې په دې برخه کې یا قوانین نه شته او که کوم قانون وي هم، هغه څوک نه تطبیقوي او زموږ د ټولني ماشوم ته او بیا زموږ د ټولني کوچني او تنکي زلمي ته د پرمخ تللو ټولنو د امکاناتو دوه درې یا پنځه سلنه هم نه وي برابر او پر ټولنه باندې د ډیر پخواني حاکم کلچر په دایره کې ماشوم او کوچني د ژوند په داسې یو مجبور او تنگ چاپیریال کې را گیر کېږي چې کوچني له فزیکي او رواني پلوه د تباهی کندی ته ور پورې وهل کېږي.

په دغسې یو منفي او بد چاپیریال کې د کوچني د جسمي ودې مخه نیول کېږي، د ذهني جوړښت تهداب یې خرابېږي او د هغه د راتلونکي ژوند د تباهی بنسټ ایښودل کېږي. کله چې کوچني په دغسې یو جسمي او ذهني خراب حالت کې لوی شي چې د هغه د کوچنیتوب د حق دوه سلنه هم ور نه کړل شي، بیا نو هیڅ څوک حق نه لري چې له هغه نه د مثبت عمل او کومې ښیگنې تمه ولري. نه مور پلار، نه کورنۍ او نه هم ټولنه.

په هغو هیوادونو کې چې د ماشومانو او کوچنیانو په ارزښت پوهیږي، کوچني ته او د هغو ادبیاتو ته دومره پاملرنه شوې چې د نوي تکنالوژۍ د نویو امکاناتو په چوکاټ کې، که په کمپیوټر کې یوازې ولیکل شي: «د کوچنیانو ادبیات» او کلیک شي، د کوچنیانو له پاره په سل گونو او لارو گونو کیسي او شعرونه تر لاسه کیدای شي. په یادو هیوادونو کې د کوچنیانو په مورنۍ ژبه په سل گونو کارتونې فلمونه او نور امکانات شته دي.

دا ټول د دې گواهي ورکوي چې په هغو ټولنو کې ماشوم، کوچنی او د هغو نړۍ او روان پیژندل شوي او درناوی یې کیږي، د پالنې او روزنې لازم چاپیریال ورته برابرېږي، د هغوی له عمر او غوښتنو سره سم اړین کتابونه، کیسي او فلمونه ورته برابرېږي. دا په حقیقت کې د هغو ټولنو هغه پانگونه ده چې راتلونکو نسلونو او راتلونکو ټولنو له پاره یې کوي. سم یې روزي چې په راتلونکې کې یو سالم او روغ کارگر، پوه انجنیر، سم ښوونکی، زیرک طبیب ... او په وطن او خلکو مین رهبر ولري.

اوس چې بی بي سي پښتو د ماشومانو له پاره د کیسو دا لړۍ پیل کړې ده، هیله ده چې د هغوی د کیسو او پروگرامونو د وړاندې کولو له لارې د یادو ښیځنو څو سلنه زموږ د ټولني ماشومانو ته ور په برخه شي.

د لومړۍ برخې پای